

## بررسی چالش‌های توسعه کشاورزی خانوادگی در ایران

شب بو سهرابزاده<sup>۱</sup>، محبوبه خیراللهی<sup>۲</sup>

دانشجوی کارشناسی ارشد توسعه‌ی روستایی دانشگاه رازی، دانشجوی کارشناسی ارشد توسعه‌ی روستایی دانشگاه

رازی

Sh.kamicity@yahoo.com

در ایران بخش عمده‌ای از جمعیت در مناطق روستایی ساکن و شغل بیشتر آنها کشاورزی و یا فعالیت‌های وابسته به آن است. بنابراین پرداختن به موضوعاتی چون امنیت غذایی، مشارکت مردم در تصمیم‌سازی‌ها و تصمیم‌گیری‌ها و همچنین حفاظت از منابع زیستی، بدون توجه به بخش کشاورزی تقریباً ناممکن است. بخش کشاورزی در جامعه روستایی نیز مبتنی بر نظام‌های بهره‌برداری تشکیل دهنده آن جامعه است که این نظام‌ها می‌توانند در توسعه پایدار روستایی نقش تعیین‌کننده‌ای داشته باشند. از جمله مهم‌ترین نظام‌های بهره‌برداری که اهداف توسعه روستایی را به دنبال دارد نظام بهره‌برداری کشاورزی خانوادگی (family farming) است. سازمان خواربار و کشاورزی (FAO) در جلسه ۶۶ مجمع عمومی سازمان بین‌الملل متحد، سال ۲۰۱۴ را سال کشاورزی خانوادگی نام‌گذاری کرده است. مهم‌ترین اهداف این نظام، تمرکز و توجه جهانی آن در کاهش گرسنگی و فقر، تامین امنیت غذایی و بهبود معیشت، حفاظت از محیط زیست و تنوع زیستی می‌باشد. با توجه به اهمیت این نظام و شرایط کشور ما در زمینه کشاورزی، شناخت این نوع نظام و کاربرد آن حائز اهمیت می‌باشد. لذا در این تحقیق با معرفی نظام کشاورزی خانوادگی و چالش‌های پیش روی آن، به ارائه راهکارهای لازم جهت رفع موانع موجود در این نظام بهره‌برداری و انجام هر چه بهتر این نوع کشاورزی در مناطق روستایی ایران می‌پردازیم.

**واژه‌های کلیدی:** نظام بهره‌برداری، کشاورزی خانوادگی، FAO